

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobkyne: **Bc. Z.**, bytom K., právne zastúpenej JUDr. J., advokátom v B., proti žalovanej: **Univerzita Komenského v Bratislave**, Šafárikovo nám. č. 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OŠV 2192/2007/D IV/7 zo dňa 23.7.2007, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 255/2007-47 zo dňa 23.10.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 255/2007-47 zo dňa 23.10.2008 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovanej č. OŠV 2192/2007/D IV/7 zo dňa 23.7.2007 a prvostupňové rozhodnutie dekana Právnickej fakulty UK v Bratislave č. ŠO 2622/2007 D IV/7 zo dňa 6.6.2007 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** žalovanej na ďalšie konanie.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi trovy konania v sume 380,88 € a to na účet jej právneho zástupcu JUDr. J. č. ú. X., vedený vo V., a. s., v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti a následného zrušenia rozhodnutia č. OŠV 2192/2007 D IV/7 zo dňa 23.7.2007, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie dekana Právnickej fakulty UK v Bratislave č. ŠO 2622/2007 D IV/7 zo dňa 6.6.2007 o vylúčení žalobkyne zo štúdia z dôvodu podľa § 66 ods. 1 písm. c/ zákona č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 131/2002 Z. z.“) pre nesplnenie požiadaviek vyplývajúcich zo študijného programu a zo študijného poriadku.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že žalobkyňa bola vylúčená na základe skutočnosti, že neuspela na treťom opravnom termíne štátnej skúšky z predmetu medzinárodné právo a teda vylúčenie žalobkyne nastalo podľa § 66 ods. 1 písm. c/ zákona v spojení s čl. 23 bod 1 a/ Študijného poriadku UK v Bratislave pre nesplnenie požiadaviek vyplývajúcich zo študijného poriadku. Za nedôvodnú považoval krajský súd námietku žalobkyne o nedodržaní zákona a skúšobného poriadku pri stanovovaní termínov štátnych skúšok, keď z administratívneho spisu vyplýva, že termíny štátnych skúšok boli žalobkyňi stanovené podľa čl. 4 ods. 5 skúšobného poriadku Právnickej fakulty UK tak, že časový odstup medzi jednotlivými predmetmi štátnej skúšky bol dostatočný.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa včas odvolanie, ktorým žiadala rozsudok zrušiť z dôvodu neúplného zistenia skutkového stavu veci a nesprávneho posúdenia veci. Poukázala na to, že študentkou sa stala za platnosti a účinnosti predchádzajúceho zákona č. 172/1990 Zb. o vysokých školách (ďalej len „zákon č. 172/1990 Zb.“), podľa ktorého sa malo v zmysle ustanovenia § 109 ods. 1 zákona č. 131/2002 Z. z. postupovať. Uviedla, že predchádzajúci zákon č. 172/1990 Zb. neobsahoval žiadne obdobné ustanovenie ako súčasný zákon, ktoré by stanovovalo maximálnu dobu, počas ktorej muselo byť štúdium ukončené. Namietla zavádzanie retroaktivity v rozpore s princípmi právneho štátu. Poukázala i na čl. 19 ods. 4 (zrejme ods. 6) písm. c/ a čl. 3 ods. 8 Študijného poriadku Právnickej fakulty UK (ďalej len „študijný poriadok“), v kontexte ktorých druhostupňové rozhodnutie bolo v čase jeho vydania predčasné, pretože žalovaná nesprávne aplikovala v prípade žalobkyne len dvojročnú štandardnú dĺžku štúdia pre 2. stupeň ako pre študentov denného štúdia a nie až trojročnú štandardnú dĺžku štúdia pre študentov v externej forme. Zdôraznila, že v čase rozhodovania jednoznačne nebola prekročená lehota na vykonanie štátnej skúšky

resp. v súčasnosti nemôže byť, keďže žalobkyňa nemá reálnu možnosť ju vykonať v dôsledku rozhodnutia žalovanej o jej vylúčení.

Namietala tiež časový odstup medzi jednotlivými štátnicami, pričom súd sa zamerail na lehoty pri predmete medzinárodné právo, ale nezamerail sa na jednotlivé termíny v kontexte všetkých predmetov. Pripomenula, že dňa 10.10.2005 nevyhovela na štátnici z medzinárodného práva, pričom termín štátnice z občianskeho práva mala stanovený na 28.9.2005, t.j. medzi jednotlivými štátnicami bol len 11-dňový odstup, čo je v rozpore s čl. 17 ods. 2 študijného poriadku, podľa ktorého časový odstup jednotlivých skúšok z predmetov štátnej skúšky je najmenej 14 dní, čo v danom prípade nebolo dodržané. Namietala aj skutočnosť, že jej nebolo umožnené nahliadnuť do písomnej časti štátnej skúšky, ktorej podľa vyhodnotenia nemala vyhovieť, čím nebola pripustená na ústnu časť skúšky dňa 4.6.2007, ktorú žalovaná nepredložila ani na pojednávaní.

Žalovaná vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny. K námietke žalobkyne, že neprekročila štandardnú dĺžku štúdia a že táto mala byť posudzovaná podľa zákona č. 172/1990 Zb., ktorý nemal žiadne obdobné ustanovenie, aké má súčasný zákon v § 65 ods. 2, uviedla, že zákon č. 172/1990 Zb. vzťahujúci sa na študentov študijných odborov zriadených podľa predpisov účinných pred účinnosťou zákona č. 131/2002 Z. z. nestanovuje maximálnu dĺžku štúdia, avšak v druhej vete § 20 uvádza, že ak študent neskončí štúdium v termíne určenom študijným a skúškovým poriadkom, prestáva byť študentom vysokej školy koncom školského roka, v ktorom mal skončiť vysokoškolské štúdium. Poukázala na čl. 4 ods. 9 študijného poriadku (zrejme skúšobného poriadku) účinného od 10.9.1997, podľa ktorého študent musí štátnu skúšku vykonať do 2 rokov od splnenia podmienok, ktoré stanovuje študijný program pre účasť na štátnej skúške. Zdôraznila, že žalobkyňa bola vylúčená z dôvodu nevyhovenia na 3. opravnom termíne a teda že už žiadny opravný termín nemala. V súvislosti s tým vyjadrila názor, že rozhodnutie o protiústavnosti stanovenia dĺžky vysokého štúdia nemôže mať vplyv na vylúčenie žalobkyne.

K žalobkyňou vytýkanej skutočnosti o nedodržaní predpísaného časového odstupu medzi jednotlivými skúškami uviedla, že na žalobkyňu sa vzťahuje študijný poriadok účinný od 10.9.1997 a podľa čl. 4 ods. 5 skúšobného poriadku študent je v skúšobnom období skúšaný najviac z jedného predmetu štátnej skúšky v jednom týždni, pričom časový odstup

medzi jednotlivými predmetmi časti štátnej skúšky je najmenej 6 kalendárnych dní a nie 15, ako uvádza žalobkyňa. Dodala, že žalobkyni bolo umožnené nahliadnuť do písomnej časti štátnej skúšky dňa 4.6.2007.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v intenciách dôvodov podaného odvolania a dospel k záveru, že rozsudok je potrebné zmeniť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) s tým, že rozsudok verejne vyhlásil dňa 2. februára 2010 potom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Z obsahu spisu prvostupňového súdu ako aj z administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že žalobkyňa sa stala študentkou Právnickej fakulty UK dňom jej zápisu t. j. 4.10.1999.

Rozhodnutím dekana Právnickej fakulty UK v Bratislave č. ŠO 2622/2007 D IV/7 zo dňa 6.6.2007 bola podľa § 66 ods. 1 písm. c/ zákona č. 131/2002 Z. z. vylúčená zo štúdia pre nesplnenie požiadaviek, ktoré vyplývajú zo študijného programu a zo študijného poriadku s odôvodnením, že preskúmaním jej študijných výsledkov bolo zistené, že nevyhovela na treťom opravnom termíne štátnej skúšky z predmetu „medzinárodné právo“.

Na základe odvolania žalobkyne bolo prvostupňové rozhodnutie potvrdené rozhodnutím žalovanej č. OŠV 2192/2007/D IV 7 zo dňa 23.7.2007 s konštatovaním, že nebolo zistené porušenie zákona č. 131/2002 Z. z., Štatútu Právnickej fakulty UK, Študijného poriadku ani skúšobného poriadku Právnickej fakulty UK z 24.11.1997 a 7.3.2005. Z odôvodnenia vyplýva, že podľa čl. 4 ods. 8 skúšobného poriadku, ak študent na štátnej skúške neprospel aspoň z jedného predmetu, klasifikácia štátnej skúšky je „neprospel“; študent má právo na dva opravné termíny a na základe jeho písomnej žiadosti, po vyjadrení vedúceho odboru a skúšajúcich, môže dekan určiť tretí opravný termín. Žalovaná konštatovala, že žalobkyňa dňa 4.6.2007 nevyhovela na treťom opravnom termíne štátnej skúšky z predmetu „medzinárodné právo“ a vyčerpala celkovú lehotu v časovom rozpätí dvoch rokov, danú ods. 9 citovaného článku, čím žalobkyňa v zmysle čl. 23 ods. 1

písm. a/ citovaného študijného poriadku nesplnila požiadavky vyplývajúce zo študijného programu a zo študijného poriadku fakulty.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovanej o vylúčení žalobkyne zo štúdia na Právnickej fakulte UK v Bratislave a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovanej a konanie mu predchádzajúce.

Podľa názoru odvolacieho súdu sa súd prvého stupňa dôsledne nevysporiadal so všetkými námietkami žalobkyne, keďže táto v žalobe ako aj v odvolaní proti rozsudku krajského súdu opakovane namietala aplikáciu zákona č. 131/2002 Z. z. s poukazom na ustanovenie § 109 ods. 1 tohto zákona.

Podľa § 109 ods. 1, posledná veta zákona č. 131/2002 Z. z. *študenti študijných odborov zriadených podľa predchádzajúcich predpisov a študenti doktorandského štúdia vo vedných odboroch alebo v umeleckých odboroch zriadených podľa predchádzajúcich predpisov dokončia štúdium podľa predchádzajúcich predpisov.*

Vychádzajúc zo skutočnosti, že žalobkyňa sa stala študentkou fakulty dňa 4.10.1999, je s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenie nepochybné, že podmienky jej štúdia bolo potrebné posudzovať podľa právneho režimu vyplývajúceho zo zákona č. 172/1990 Zb.

Obdobne v jej prípade bolo potrebné aplikovať ustanovenia predchádzajúceho Študijného poriadku a Skúšobného poriadku Právnickej fakulty UK a to s poukazom *na čl. 1 ods. 4 Študijného poriadku schváleného dňa 7.3.2005, podľa ktorého sa na študentov prijatých v akademickom roku 2002/2003 a skôr vzťahuje Študijný a skúšobný poriadok fakulty schválený dňa 19.2.1997 v znení neskorších zmien a doplnkov.*

Štúdium, vykonávanie skúšok a prípadné ukončenie štúdia sa nepochybne v prípade žalobkyne riadilo zákonom č. 172/1990 Zb. a ustanoveniami skoršieho skúšobného a študijného poriadku fakulty (účinných od 10.9.1997).

Prvostupňové správne rozhodnutie o vylúčení žalobkyne zo štúdia však bolo vydané s poukazom na § 66 ods. 1 písm. c/ zákona č. 131/2002 Z. z. so strohým konštatovaním, že žalobkyňa nevyhovela na treťom opravnom termíne, pričom aj druhostupňové správne rozhodnutie nesprávne odkazuje na neskorší zákon č. 131/2002 Z. z., ako aj na čl. 23 ods. 1 písm. a/ neskoršieho študijného poriadku (podľa ktorého je študent vylúčený zo štúdia, ak nesplní požiadavky vyplývajúce zo študijného programu a zo študijného poriadku fakulty) a tiež na čl. 4 ods. 8 a 9 (bližšie neurčeného) skúšobného poriadku.

Na základe uvedeného možno konštatovať, že námietka žalobkyne o nesprávnom právnom posúdení veci je dôvodná a navyiac podľa názoru odvolacieho súdu nad prijateľnú mieru strohé odôvodnenie rozhodnutia o vylúčení žalobkyne zo štúdia ako aj druhostupňové potvrdzujúce správne rozhodnutie sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Stručný odkaz na dikciu zákona a interných predpisov, ktoré sa na daný prípad nevzťahujú, bez bližšieho uvedenia skutočností, ktoré boli podkladom na rozhodnutie, a úvah, ktorými bola žalovaná vedená pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, a ako sa vysporiadala s námietkami žalobkyne, nezodpovedá požiadavkám dostatočného odôvodnenia správneho rozhodnutia.

Napriek tomu, že na konanie v predmetnej veci sa v zmysle § 108 zákona č. 131/2002 Z. z. správny poriadok nevzťahuje (hoci inak vykazuje štandardného správneho konania a rozhodnutia a predchádzajúca právna úprava – zákon č. 172/1990 Zb. použitie správneho poriadku v § 34 stanovoval), vzhľadom na to, že vo veci rozhodovala verejná vysoká škola t. j. právnická osoba, ktorá zo zákona disponuje oprávnením rozhodovať o právach, a povinnostiach fyzických osôb (a ich rozhodnutia tak podliehajú preskúmaniu súdom v zmysle § 244 ods. 2 a nasl. OSP), nemožno upustiť od vyžadovania aspoň minimálnych požiadaviek kladených na konania a rozhodnutie správnych orgánov vyplývajúcich napr. z Rezolúcie Výboru ministrov Rady Európy (77)31 z 28.9.1977 o ochrane jednotlivca v súvislosti s rozhodnutiami správnych orgánov resp. z Odporúčania Výboru ministrov Rady Európy Rec (2007)7 z 20.6.2007 o dobrej verejnej správe čl. 17, v zmysle ktorého musia byť správne rozhodnutie formulované v jednoduchej, jasnej a zrozumiteľnej podobe a musia obsahovať primerané zdôvodnenie obsahujúce skutkové a právne dôvody, pre ktoré bolo vydané.

Treba tiež pripomenúť, že konanie a rozhodovanie súdu o žalobe je konaním o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia podľa piatej časti OSP a nie je pokračovaním administratívneho konania. Nie je preto úlohou súdu prvého stupňa dopĺňovať vecnú či právnu argumentáciu rozhodnutia žalovanej, ktorá mala byť uvedená už v odôvodnení rozhodnutia a tento nedostatok nemožno odstrániť dôvodmi dodatočne uvedenými vo vyjadrení k žalobe, prípadne vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne proti rozsudku súdu prvého stupňa.

Rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov tak podľa názoru odvolacieho súdu trpia vadami (§ 250j ods. 2 písm. a/, d/ OSP), ktoré mali vplyv na ich zákonnosť a tieto nedostatky nemal súd prvého stupňa ponechať bez povšimnutia.

Z uvedených dôvodov neboli podmienky na potvrdenie napadnutého rozsudku krajského súdu a ani jeho zrušenie (§ 220 v spojení s § 246c OSP), preto ho odvolací súd v súlade s ustanovením § 250ja ods. 3 OSP zmenil tak, že zrušil rozhodnutia správnych orgánov a vrátil vec žalovanej na ďalšie konanie.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 2 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že úspešnej žalobkyne priznal náhradu trov konania celkovo v sume 380,88 €, ktoré tvoria trovy konania pred krajským súdom v sume 250,70 € a trovy odvolacieho konania v sume 130,18 € určené v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhl.“). Trovy konania pred krajským súdom pozostávajú:

- z odmeny za dva úkony právnej služby realizované v roku 2007 a to
  - prevzatie a príprava zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a/ vyhl.) ... 1.371,-Sk (45,51 €)
  - podanie žaloby zo dňa 21.9.2007 (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhl.) ... 1.371,-Sk (45,51 €)
- z prislúchajúceho režijného paušálu podľa § 16 ods. 3 vyhl. - dvakrát po 178,-Sk (5,91 €)
- z odmeny za jeden úkon právnej služby v roku 2008 - účasť na pojednávaní pred krajským súdom dňa 23.10.2008 (§ 14 ods. 1 písm. d/ vyhl.) ... 1.465,- Sk (48,63 €)
- z prislúchajúceho režijného paušálu podľa § 16 ods. 3 vyhl. ...190,- Sk (6,31 €)
- zo zvýšenia sumy odmien za úkony právnej služby o 19%-nú DPH podľa § 18 ods. 3 vyhl., teda 19% zo základu 4.207,-Sk (139,65 €), ktorý predstavuje súčet odmien za 3 úkony právnej služby ... 799,30 Sk (26,53 €)
- zo zaplateného súdneho poplatku za žalobu v sume 2.000,-Sk (66,39 €).

Trovy odvolacieho konania pozostávajú:

- z odmeny za jeden úkon právnej služby v roku 2008 - podanie odvolania zo dňa 12.12.2008 (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhl.) ... 1.465,- Sk (48,63 €)
- z prislúchajúceho režijného paušálu podľa § 16 ods. 3 vyhl. ...190,- Sk (6,31 €)
- zo zvýšenia sumy odmien za úkony právnej služby o 19%-nú DPH podľa § 18 ods. 3 vyhl., teda 19% zo základu 1.465,-Sk (48,63 €) ... 278,40 Sk (9,24 €)
- zo zaplateného súdneho poplatku za odvolanie v sume 66,-€.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 02. februára 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová